

det Samfund, man tilhører, at gøre i saa vid Udstrækning som muligt.

Det ærede Medlem [kom ind paa Ministrenes Forhold til lønnede Stillinger ved Siden af deres Ministerstillinger, og jeg er her enig med det ærede Medlem i, at i Længden kan det blive vanskeligt at fastholde den Fordring til enhver Minister, at han ikke maa have andet Erhverv end det Embede, han som Minister beklæder. Det kan føre til, at man i Længden kommer til at se efter rige Mænd, som staa uafhængigt i alle Forhold, og for hvem det ikke spiller nogen Rolle, om de skulle opgive deres Virksomhed, det være privat Virksomhed, Embedsstilling, lønnet Bierhverv, eller hvad det nu kan være. I al Fremtid at fastsætte en bestemt Regel for, at Ministrene skulle forlade deres private Erhverv og Virksomhed, er ret vanskeligt, og naar det ærede Medlem mente, at et Ministerium, naar det traadte til, gennem Forraanden skulde meddele Tinget, hvilke Stillinger det agtede at beholde, ved jeg ikke, om der er Anledning til at sætte sligt ind i Lovforslaget. Det skal nok komme frem, hvorledes de enkelte Ministre ere stillede, hvis ikke hver enkelt Konseilspræsident finder Anledning til at meddele noget derom. Det nuværende Ministeriums Stilling er den, at vi ligesom de to foregaaende Ministerier have opgivet vore private, lønnede Erhverv. I saa Henseende skille vi os hverken fra det Ministerium, det ærede Medlem, jeg her taler til, var Chef for, eller fra det Ministerium, som den nuværende Finansminister var Chef for. Men jeg erklærer mig enig med det ærede Medlem i den Betragtning, at i Længden kan det være vanskeligt at stille den omtalte Fordring saa strengt, som den tidligere har været stillet.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) berørte Spørgsmaalet om Rigsdagsmænds Rejseudgifter og mente, at det var rettest, at der blev givet bestemte Regler derfor, og det finder jeg ogsaa. Der bør ikke være Anledning til Misnøje eller Misforstaaelse i saa Henseende. Men min Erfaring som Rigsdagsmand, der strækker sig over et Tidsrum af omtrent 37 Aar, gaar ud paa, at i al den Tid, jeg kan huske tilbage, har det været saaledes, at Rigsdagsmænd, som ikke den Dag, Rigsdagen traadte sammen, kunde rejse fra deres Hjem direkte til Rigsdagen, have betragtet sig som værende i Funktion, den Dag de forlade deres Hjem for at rejse til Rigsdagen, og de have derfor beregnet sig en Dags

Diæter foruden Rejsegodtgørelsen. Den Gang jeg blev Rigsdagsmand, var der ingen, der tænkte paa at tildele Rigsdagsmændene Erikort paa Banerne, vi maatte selv betale vor Jernbanebillet til og fra Rigsdagen. Alle Rigsdagsmænd fik derfor en Blanket, hvor der var opført forskellige Rubrikker, som man udfyldte, og man beregnede sig saa Rejsegodtgørelse fra sit Hjem til den nærmeste Station, Rejsegodtgørelse for Banen, Rejsegodtgørelse fra denne til sin Bopæl i København og saa en Dags Diæter. Saa vidt jeg ved, har det været Coutume i Rigsdagen i over en Menne-skealder, og er der nogen Fejl derved, er det løjerligt, at det ikke er blevet paataalt før. Finder man det stødende, at det ikke er fastsat ligesom overfor adskillige nedsatte Kommissioner, hvor det udtrykkelig er fastsat i Lovgivningen om disse Kommissionsmedlemmer, at de have Lov til at beregne sig Diæter, Dagen før de møde i Kommissionen, og ønsker man dette, kan der træffes særlige Bestemmelser derom, og det har jeg ikke noget imod, for jeg ønsker, at der ikke skal være noget som helst, som giver Anledning til at kaste Skygge over Medlemmer af Rigsdagen. Mener man derfor, der er Anledning til at fastsætte særlige Regler, skal jeg for mit Vedkommende være villig til at yde min Medvirkning dertil.

Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), rettede en temmelig skarp Kritik imod enkelte Bestemmelser i Lovforslaget. Det ærede Medlem begyndte med at kritisere Lovforslagets Titel, som lyder saaledes: „Forslag til Lov vedrørende Statens Tjenestemænds Adgang til Overtagelse af Bivirksomheder, m. m.“. Jeg undrede mig over, at det ærede Medlems Skarpsindighed her har spillet ham et Puds, idet han har overset, at der efter Ordet „Bivirksomheder“ er sat et Komma. Det vilde man nemlig ikke sætte, hvis „m. m.“ stod i Forbindelse med „Bivirksomheder“. Dette Komma imellem „Bivirksomheder“ og „m. m.“ betegner, at der er noget andet i dette Lovforslag end Regler for Tjenestemænds Adgang til Overtagelse af Bivirksomheder, idet der foruden Tjenestemænd ogsaa er nævnt Rigsdagsmænd. Naar det ærede Medlem en Gang faar Øje paa dette lille Komma, tænker jeg, at hans Kritik paa dette Punkt bortfalder. I øvrigt skal jeg sige om det ærede Medlems Kritik, hvad jeg allerede har nævnt, at for saa vidt hans Kritik gik ud paa, at Lovforslaget helst bør indeholde saa faste og bestemt afstukne Regler som muligt for,